

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ne terrearis difficultate relinquendi omnia, minor est difficultas omnia
relinquenti, quàm partem aliquam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

debile Domino. Ille est Cain ad cuius munera Dominus non respexit; vel unus est illis est de quibus dicitur: *Pa illis qui in via Cain abierunt.* Ille est denique qui expressis & disertis verbis à Sapiente admonetur: *Ne sis incredibilis timore Domini; & ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum, & non seandas res in labiis tuis. Attende in illis ne forte cadas, & adducas animam tuam in honorationem, & revelet Deus absconsa tua, & in medio Synagoga elidat te: quoniam accessisti malignè ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.* *CVR tentavit Satanias cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agris? Nonne manens tibi manebat? Pege audire vel legere, vel tremere ad audita & lecta, quæ de Anania & Saphira narrantur.*

Gen. 4.
S. Iudas,
Ecc. 1.

Act. 1.

QUARTA VERITAS.

Sua omnia melius relinquit qui se relinquit non relictis suis bonis: quàm qui sua bona relinqueret, se non relictis.

RATIO EST, Quia is sua omnia melius relinquit qui finem melius attingit propter quem omnia relinquuntur; Nam finis semper est melior; seu semper melius est habere finem quàm media, quæ non aliter impenduntur quàm ut finis habeatur. Unde Sapiens vel maximè deplorandum illum affirmat qui cum frustra laboret, laborare tamen non cesset.

Ecc. 4.

Sed seipsum relinquere, finis est propter quem cætera bona omnia relinquuntur: relinquuntur enim, ut ait S. Thomas, *tanquam impedimenta Charitatis & unionis cum Deo*; Non sunt autem impedimenta, nisi quatenus nos nobis ipsis inordinate alligant & nimis affigunt, unde ut tollantur tanquam impedimenta, debent sic tolli ut nos à nobis ipsis divellant, & disjungant, quæ divulsio & disjunctio si non sequeantur, frustra relinquereantur. Sic exprèsse sanctus Bernardus ad hæc Petri verba: *Ecce nos reliquimus omnia: OMNI A sane dixerim, inquit, non tantum possessiones, sed etiam cupiditates, & eas maxime. Plus enim Concupiscentia mundi quàm substantia nocet. Et hæc fugiendarum causa dicitur præcipua est, quod aut vix, aut nunquam sine amore valeant possideri.*

2. 2. q. 86.
a. 7.

Unde ad Conclusionem & praxim Veritatis

sic Idem consequenter peigit: *Age ergo qui relinqueris universa disponis, te quoque inter relinquenda numerare memento, imò vero maxime & principali: et abnega semetipsum, si desideras sequi eum qui exinanivit propter te semetipsum* Ec quæ plura tibi piolequitur quæ jam ex parte sunt descripta in ea Veritate, quæ præ cæteris supra notata est ut consuleretur, Videri etiam debet alia quæ illi affinis est;

Quod præsertim spectat Christus, non est quid ad se afferas, sed quid à te auferas,

In 3. parte, Feria 3. Hebd. 13.

QUINTA VERITAS.

Ne terrearis difficultate relinquendi omnia: minor est difficultas omnia relinquenti, quam partem aliquam.

SENSUS EST, quod licet ille actus relinquendi omnia possit esse difficilior, quàm ille quo pars aliqua tantum relinqueretur: tamen ubi semel exhaustus est ille labor, tunc in omnem vitam minor est difficultas cujuslibet Virtutis exercendæ quàm si non essent relictis omnia.

Ratio est manifesta ex ante dictis, quia qui relinquit omnia seipsum relinquit, id est, omnem inordinatum affectum complacentiæ vel displicentiæ circa virtutum objecta, aut non potest dici reliquisse omnia,

Sed illi qui seipsum sic relinquit, minor est difficultas cujuslibet exercendæ Virtutis, quàm illi qui se non ita perfectè relinquit. Nam tota difficultas inde oritur quod repugnet affectus, quæ si repugnantia sublata fuerit, ut reversa tollitur in relinquendo seipso, tam certum est minorem restare difficultatem ad omnes virtutum actus, quàm verum est minorem ab illis esse repugnantiam. *Tunc saliet sicut cervus, claudus: Tunc erunt præva in directâ, & aspera in vias planas. Tunc qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assumunt penas sicut aquila, current & non laborabunt: ambulabunt & non deficient. Tanti refect semel excussisse grave illud jugum amoris proprii, & in veram libertatem filiorum Dei transivisse. Si abstuleris de medio tui caventem: orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tua erunt sicut meridies. Et requiem tibi dabit Dominus, emper. v. descendent vestris, ait Sapiens, quia mortuum labora-*

135.

Ibid. 49.

Ibid. 5.

Ecc. 5.

boravi. *Inveni mihi multam requiem.* Alioquin certe quid aliud expectari potest quam quod supra ex libro Jobi dictum est, *qui timet pruinam, cadet super illos nix.* Noli comparare laborem quem times in relinquentibus omnibus cum labore relinquenti aliquid, vel cum requie possidendi quod non vis relinquere: sed confer laborem totius vitæ aut forsitan totius æternitatis, qui non relinquentem omnia sequitur, confer inquam illum laborem cum alio quem metuis: confer requiem quantulamcunque sentis in usu rerum tuarum, cum interna vel æterna requie, quæ certissimè promissa est relinquentibus omnia, & videbis quam verè dixerit Sapiens, *Est qui multa redimat modi o presio, & restituit ea in septuplum.*

Sic sancti Patres sapienter observant eum qui suavi jugo Christi nolit se subdere, quinque sibi juga bouum emere quibus longè magis premitur. *Juga quinque, quinquè sensus carnis,* ait S. Augustinus, *in quibus juga: nam duo oculi, dua aures, geminae nares, & gustus lingua & palati tactus sit, & carnis voluptas sit forinsecus & inordinatus.* Dicuntur autem bouum quia per sensus terrena acquiruntur, & homines terrenis dediti nolunt credere nisi quod videant.

An verò, inquit S. Bernardus, *comparatum jumentis esse quis dubitet hominem qui sibi juga emittit jumentorum, nisi quod eò sane ipsi quoque jumentis convincitur stolidior, & bestialior bestiis improbat, quod juga necessitatis eorum, pro-*

pria ipse subeat voluntate? Quod enim illi natura est, huic culpa, dum tanquam unum ex his quæ ratione caret, sine ratione regens & ipse sub corporis similitudine sensibus incurvatur. Sed quid eum juga subiisse cavimus? Arguamus magis emisse. Illud enim stoliditatis miseranda, istud extrema dementia est. Et post pauca. *Quid ergo miser, per juga bouum distrahis animam tuam, qui jugum Christi suscipiens emere poteris regnum Dei, mercari vitam, lucrifacere Christum?* Nam sine jugo interim esse non potes homo nimirum qui natus es ad laborem. Sed grave jugum super filios Adam, atque qui sequuntur eum: nam super eos qui Christum sequuntur, leve est & suave. Postremò ut cetera fleam, cum sine jugo esse non possis, quale hoc ipsum est, eligere potius quinque quam unum? Tum pergit ostendere quam grave sit jugum illud quinque sensuum, unde est sensualitas appetitus, repugnantia voluptatis, & difficultas omnium quæ ad salutem comparandam exiguntur, unde se illi expediunt qui semel juga illa excutiunt relictis omnibus ut se summunt suavi jugo Christi. Nonne id vides satius? *Quid est ergo quod non exequeris? Quod enim meum erat, fecit tibi.* Sic Elias Elizeum arantem in jugis bouum, ad cultum Dei vocavit. Sic Elizeus staram madatis bobus & relictis omnibus sequutus est vocantem Eliam.

Ecce nos relinquitur omnia.

3. Reg. 19.

Vide infra in hac part, Feria 6. Hebdom. 22. de suavi jugo Christi.

SABBATO.

SVA RELINQUENTI PROPTER CHRISTUM CHRISTUS PROMITTIT CENTUPLUM, ET VITAM ÆTERNAM.

Et omnis qui reliquerit domum vel fratres aut sorores, aut patrem aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.

Matth. 19.

VERITAS PRACTICA.

Qui se dicit sua reliquisse, nec contentus vitæ, mentitur, aut mendacem facit Christum.

RATIO EST, Quia qui se dicit sua reliquisse, non horum centuplum accepisse, mentitur, aut mendacem facit Christum, qui sua relinquenti promissit centuplum.

Sed qui dicit se non vivere contentum, dicit se horum quæ reliquit non accepisse centuplum.

13

Ergo